

SİNOP

SİNPALE
ÜÇÜNCÜ SİNOP BİENALİ
THIRD SİNOP BIENNIAL
14 AĞUSTOS / AUGUST
4 EYLÜL / SEPTEMBER 2010

"Kar amacı gütmeyen Sinopale süresince yayınlanan bir bienal gazetesidir."

sayı: 1/4

SİNPALE BU YIL YİNE ÇOCUK SANAT ATÖLYELERİ İLE BAŞLIYOR...

Çocuklarınızı Sinopale Çocuk sanat atölyelerine yazdırmayı unutmayın.

Çocuklar için oyun oynamak, resim yapmak veya bir şeye şekil vermek iç içe geçmiş zevklerdir! **syf. 8**

SİNPALE 2010 DOPDOLU PROGRAMIYLA HER YAŞTAN KATILIMCIYA AÇIK!

4 Ağustos'ta başlayan atölye çalışmaları sergi ve performanslarla kentin farklı kesimlerini buluşturmayı amaçlayan Sinopale programı bu yıl da oldukça zengin. **syf. 12**

"ÜLGEN KOTRA EVİ" DE SİNPALE 3'ÜN MEKANLARINDAN BİRİ...

Tasarımcıların dükkancılık oyunu... 20 günlük tasarım dükkanı Sinop'ta açılıyor. Artcitizens' shop Sinop'ta 13 Ağustos Cuma günü saat 18:00'de Ülgen Kotra Evi'nde açılacak. **syf. 6**

Sinopale 2010 Başlıyor!

Sinopale Uluslararası Çağdaş Sanat Sergisi 14 Ağustos'ta açılıyor...

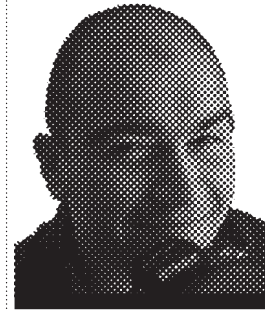
TARİHİ SİNOP CEZAEVİ'NDE GERÇEKLEŞTİRİLECEK AÇILIŞA TÜM SİNOPLULAR DAVETLİ.

Uluslararası kültürel dinamiklerle yerel dönüşümü amaçlayan ve Türkiye'nin ikinci en önemli bienali olan Uluslararası Sinop Bienali sanatseverlerle üçüncü kez buluşuyor. 4 Ağustos - 4 Eylül 2010 tarihleri arasında gerçekleşecek ve Sinop'un uluslararası bir "kültür-sanat şehri" olması yönündeki en önemli adım sayılabilecek Sinopale kapsamında birçok ülkeden sanatçı ve sanat gruplarının yer aldığı uluslararası sergilerin yanısıra çalıştay ve forumlar yer alıyor.

Türkiye dışında İrlanda, Almanya, Fransa, Hollanda, Hırvatistan, Sırbistan, Avusturya, Yunanistan, Belçika, İngiltere ve İtalya gibi birçok ülkeden sanatçı ve sanatseveri Sinop'ta buluşturacak olan bienalin açılış töreni 14 Ağustos'ta... **devamı sayfa 2'de**

BİENAL MEKANI OLARAK CEZAEVİ

Bugünlerde neredeyse tüm Türkiye tanıyor Sinop Cezaevi'ni. Hatta diyebiliriz ki artık turlar Sinop'a değil, Sinop Cezaevi'ne yapılıyor. Türkiye'nin ve dünyanın dörtbir yanından insanlar geziyor ve cezaevini kendi içlerinde yaşıyorlar. Kimi şaşkınlığını gizleyemiyor... **devamı sayfa 10'da**

VOLKAN KAYA

SANATTAN ANLAMAK YA DA ANLAMAMAK

16 Ağustos itibarıyla başlayan İkinci Uluslararası Sinop Bienal'i Sinopale'yle birlikte, İstanbul dışında, Anadolu'da "bienal" ve "çağdaş sanat" gibi kelimelerin halk arasında kullanıldığına şahit olduk. Sinopale'nin birincisi 2006 yılında düzenlenmişti. T. Melih Görgün'ün küratör... **devamı sayfa 4'de**

BURÇAK KONUKMAN

NEDEN SİNOP?

T. MELİH GÖRGÜN ile RÖPORTAJ

Sinop'ta yapacağımız çalışmanın özel bir çalışma olması gerekiyordu ve çok uzun yıllardan beri bunu düşünüyordum. Daha önce de müzenin güncel sanat sergisini açan kişiyim. Sinop'ta da yurtdışında gördüğümüz etkinliklerin olması gerektiğini düşündüm. Bu bir proje ve sürecin... **devamı sayfa 7'de**

DİLEDA SİPAHİ, BURCU DAYANIKLI

Sinopale Uluslararası Çağdaş Sanat Sergisi 14 Ağustos'ta açılıyor... (1. Sayfanın devamı)

Sinopale, Uluslararası Sinop Bienali bu yıl üçüncü kez hayata geçiyor. Sinopale 3'ün kavramsal çerçevesi "Gizli Anılar, Kayıp İzler" başlığını taşıyor. Kavramsal çerçeve, bir kentte görünen ve görünmeyenlerin ele alınarak kent belleğinin algılanmasına ve bu yaşama alanına ait bilginin doğru saptanarak gelecek yıllara kalmasına yönelik olarak düşünüldü. Bu kavram, tarihsel bağlamda "geçiş alanı" olarak saptanmış bu coğrafyada "konuşulan" ve "konuşulmayan"lara dikkat çekmeyi amaçlıyor:

“Kavramsal çerçeve, bir kentte görünen ve görünmeyenlerin ele alınarak kent belleğinin algılanmasına ve bu yaşama alanına ait bilginin doğru saptanarak gelecek yıllara kalmasına yönelik olarak düşünüldü.”

"Her kentin bir görünen bir de görünmeyen yüzü vardır. Kentin görünmeyen yüzü hikayelerinden yola çıkılarak açığa çıkarılır. Bu hikayelerin verdiği his, kent hissini, kentin anlamını oluşturur. Italo Calvino'nun söylediği gibi, kent hissini zihnimizdeki "görünmez kent" yaratır. Bu görünmez kentler nereye ait olursa olsunlar, sürekli sınırlarını ötelerler. Eğer kişi bir kentin anlamını içten içe kavrarsa, gördüğü veya anlattığı her başka kentte, kaçınılmaz olarak kendi kentinin hissiyle yola çıkar."

Projenin amacı kentteki saklı anıları ve yitik izleri ele almaktır. Belirli bir kentin, dünya küreselleşmenin zorlayıcı etkilerine maruz kalmadan önceki bir döneme ait anılarının bilgisi verilen sanatçılar, kendi anılarını bunlarla birleştirecek ve uzun za-

man üstü kapalı kalan bazı örtbas edilmiş anımsamaları açığa vurmanın yollarını araştıraraklar. Böylelikle proje bazı gerçekleri ortaya çıkarma, bu bilgi üzerine Avrupa'nın hafızaya dayalı duygusal hatırasını tamamlayarak güçlendirme amacı taşıyor.

Kentsel kalkınma ve sosyal dönüşümü yerel ve uluslararası kültürel-sanatsal işbirliği ile harekete geçirmeyi amaçlayan sivil toplum projesi Sinopale 3, çalıştaylar, sergiler ve performanslarla, sanatçılar, tasarımcılar, kültür yöneticileri, esnaf, yerel yöneticiler, eğitimciler, kent sakinleri ve izleyicilerin entelektüel ve işlevsel düzeyde bir işbirliği platformu oluşturuyor.

14 Ağustos'ta bu yapıtların izlenebileceği sergiler Tarihi Sinop Hapishanesi'nde yapılacak törenle açılacak. Sinopale'nin bu yılki sergisinde Joel Andrianomearisao, Maria Ikonomopoulou, Georg Klein, Sıtkı Kösemen, Ronan McCrea, Els vanden Meersch, Anne Metzen, Daniele Pezzi, Masa Projesi, Maria Papadimitriu, Seyit Saatçı, Jelena Vasiljev ve Ludwig Kittinger'in işleri yer alacak.

Sinopale kapsamında ayrıca Sonja Tanrısever liderliğinde "Gotland Pedagojik Sanat" öğretmenlerinin eğitimi, çocuklar için sanat atölyeleri, Renan Koen'in "İçimdeki Dev Senfoni II", daha önce 11. Uluslararası İstanbul Bienali paralel etkinlikleri kapsamında yer alan projelerden Artcitizens' shop "22 Günlük Tasarım Dükkanı", Ziya Azazi'nin dans atölye çalışması ve "Ember" başlıklı performansı, Hülya Karakaş'ın Sinop'ta yaşayanlar ile gerçekleştirdiği "Kaybolmak... Saklı

Sinopale 3 Afisi, "Gizli Anılar, Kayıp İzler", 2010

Yüzler..." tiyatro projesi, Karena Johnson'ın Sinoplu gençler ile gerçekleştirdiği sahne atölyesi, Hande Sağlam'ın küratörlüğünü yapacağı "Sesin İzi - Engin Aksan Arşiv Sergisi" ile "Sesler" atölyesi ve Türk ve İrlandalı sanatçılardan video seçkilerinin yer alacağı bir gösterim de yer alacak •

www.sinopale.org

Sinopale'nin websitesi yenilendi. Sinopale programına ve daha detaylı bilgiye buradan ulaşabilirsiniz.

Ayrıca bienal sonrasında arşiv bilgilerine ulaşabilir, çekilen fotoğraf ve videoları izleyebilirsiniz. Yıl içinde güncel haberleri takip etmek için email adresinizle e-haber bültenine kayıt olun!

Dansçı ve Koreograf Ziya Azazi’nin Gösterisi “Ember: Ateşin İçinde Tutsak” Sinopale’de

Viyana’da yaşayan çağdaş dansçı ve koreograf Ziya Azazi, “Ember: Ateşin İçinde Tutsak” adlı gösterisiyle Sinoplular’a olağanüstü bir dans şöleni sunacak. Ziya Azazi’nin diğer eserleri gibi Ember, tekrar ve deneysel dönüşlere dayalı bir dans gösterisi. Eser, kendini yok etme, sürekli yaşam döngüsünün karşı konulamaz sonu, ölümlülük bilincinin yaşattığı acıları ele alıyor. Gösteri **17 Ağustos Salı gecesi saat 23:00’te** izlenebilir. Ziya Azazi 18 ve 19 Ağustos günleri 10:00 - 13:00 arasında da “Dönüş Tekniğiyle Beden Ekonomisi ve Bilinç Geliştirme” başlığı altında atölye çalışmaları gerçekleştirecek. Eşsiz bir deneyim yaşamak, aynı zamanda bedeni ve zihni konusunda bilinçlenmek isteyen bütün Sinoplular katılabilir. Gösteri ve atölye çalışmaları ücretsizdir.

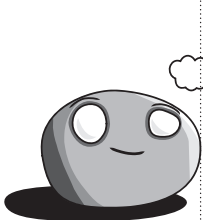
Kayıt: 0532 291 00 07

Sinopale Forum: “Sanat ve Kent Bağlamında Sivil Toplumun Erişim, Katılım ve Yükümlülüğü”

Kent çapında yapılan büyük kültür-sanat etkinliklerinin kentsel kalkınma ve toplumsal dönüşüme etkilerinin ele alınacağı toplantıda Sinoplu sivil toplum temsilcileri bu konuda uluslararası alanda ün yapmış uzmanlarla çalışarak Sinop üzerine stratejiler oluşturacaklar. Forum **15 Ağustos pazar günü 11’de Yelken Kulüp’te** başlayacak. Forumda İngilizce - Türkçe simultane tercüme olacak, ilgilenen tüm Sinoplular davetlidir.

Sinop’ta Unutulan Çocuk Oyunları AYHAN ENŞİCİ, BAHAR AKSEL

Son yıllarda sosyal yaşamdaki değişimlerle birlikte şehir yaşamında da önemli değişiklikler oluyor. Teknolojik gelişmelerin çocukların oyun oynama alışkanlıklarına etkisinin yanısıra şehir yaşamındaki güvenlik sorunlarının artması, kentlerdeki yoğun yapılaşma gibi etkenler de çocukların geleneksel oyunlardan uzaklaşmasına ve daha çok kapalı mekan içinde oynamalarına neden oluyor. Bununla birlikte çocukların sokak oyunları için kurulmuş olan oyun alanlarında sadece jenerik temel oyunlar bulunuyor. “Sinop’ta Unutulan Çocuk Oyunları” Projesi Sinop’a ait geleneksel oyunların yeniden hatırlanmasını ve bu oyunların çocuklar tarafından bilinirliğinin artmasını amaçlıyor. Kentsel tasarımcı Bahar Aksel ile Endüstriyel tasarımcı Ayhan Enşici kentteki yaşlılarla artık unutulmaya yüz tutmuş geleneksel oyunları araştırarak, günümüzde artık oynanmayan oyunların belirlenmesi ve geleneksel çocuk sokak oyunlarının oyun alanlarına adapte edilmesi üzerinde bir çalışma yapacaklar. Siz de gizli anıları ve kayıp izleri ortaya çıkarmak istiyorsanız, bu çalışmada yer alabilirsiniz.

KÜRATÖR NEDİR?

Küratör, bir müze, galeri, arşiv veya kütüphane koleksiyonunun yöneticisidir. Çağdaş sanat bağlamında küratör, sergi düzenleyicisi anlamında kullanılır. Bu anlamda küratörler, bir koleksiyonu arzuladıkları bir etkiyi yaratmak amacıyla düzenlerler. (Kaynak: Vikipedi)

SİNOPALE 3'E KATILACAK SANATÇILAR

Joel Andrianomearisoa
Avantgarde Museum
Ziya Azazi
Maria Ikonomopoulou
Karena Johnson
Hülya Karakaş
Ludwig Kittinger
Georg Klein
Rean Koen
Sıtkı Kösemen
Ronan McCrea
Els vanden Meersch
Anne Metzen
Daniele Pezzi
Mali Weil Performance Project
Masa Project
Maria Papadimitriu
Seyit Saatçi
Jelena Vasiljev
Hande Sağlam
Bahar Aksel
Ayhan Enşici

SİNOPALE 3 KÜRATÖRLERİ

T. Melih Görgün
Beral Madra
Vittorio Urbani
Nike Baetzner
Rana Öztürk
Branko Franceshi
Vaari Claffey
Hande Sağlam

EVERYVILLE YAŞAYAN KENTLER

Genç İtalyan tiyatro grubu Mali Weil Sinoplularla birlikte Sinop'un geçmiş hikayelerini performansa dönüştürecek.

“Everyville – Yaşayan Kentler” Sinop’ta başlamak üzere Avrupa’nın çeşitli kentlerinde gerçekleştirilecek bir sanat projesi. Gittiği şehirlerdeki ortak özellikleri ve benzer hikayeleri ortaya çıkaracak olan proje, tiyatrocularla Sinopluların birlikte çalışmalarını öngörüyor. Gittiği her kentün özellikleriyle ve hikayeleriyle zenginleşecek olan bu performans dans, tiyatro, video, ses ve enstalasyonlardan oluşacak . Mali Weil, çalışmalarına **18 Ağustos’ta** başlayacak.

Kayıt: 0532 291 00 07

“GEÇİCİ OLARAK RAFA KALDIRILDI” Sergisi Halk Kütüphanesi’nde...

Rana Öztürk ve Vaari Claffey’in küratörlüğünde gerçekleştirilen “Geçici Olarak Rafa Kaldırıldı” başlıklı sergide Ronan McCrea’nin *Alfred H.’nin Kayıp Fotoğrafları* adlı yapıtı ile Türk ve İrlandalı sanatçıların yaptığı video çalışmaları **14 Ağustos – 4 Eylül arasında** Dr. Rıza Nur Sinop Halk Kütüphanesi’nde izlenebilir.

KAYBOLMAK...

Hülya Karakaş **14-23 Ağustos tarihleri arasında** kaybolan yakınlar,kaybolan anılar,kaybolan hayatları birlikte ortaya çıkarıp sunmak üzere Sinop’lu kadınlarla ortak bir drama çalışması yapacak.Dramanın sonucunda ortaya çıkan ortak hikayelerimizi hep birlikte söyleyeceğiz.

SANATTAN ANLAMAK YA DA ANLAMAMAK...

(Bu yazı Sinopale 2 kapsamında 2008 yılında yayınlanan Sinopsis'ten alınmıştır.)

BURÇAK KONUKMAN

16 Ağustos itibariyle başlayan İkinci Uluslararası Sinop Bienal'i Sinopale 2'yle birlikte, İstanbul dışında, Anadolu'da "bienal" ve "çağdaş sanat" gibi kelimelerin halk arasında kullanıldığına şahit olduk. Sinopale'nin birincisi 2006 yılında düzenlenmişti. T. Melih Görgün'ün küratörlüğünde hazırlanan etkinliğin konsepti "Şey" olarak belirlenmişti. Gönüllü asistan grubunda yer aldığımдан ötürü, halkın "bienal", "şey", "çağdaş sanat" gibi kendisine yabancı olan kavramlara gösterdiği tepkileri yakından izleme fırsatı buldum. Her ne kadar uzun süredir sanat eğitimi alıyor olsam da "bienal" veya "çağdaş

sırasında halkla konuşuyor, bienaldeki diğer sergilerden bahsediyorduk. Önceleri yaptığımız işin anlaşılmasından öte "bienal" kelimesinin anlaşılıp anlaşılamayacağı üzerine kafa yoruyordum. Gelen sorulara cevap ararken öğrendiğim şeyleri pekiştirerek aslında kendime cevaplar buluyordum. Bir keresinde Sakarya Caddesi'nde el arabasıyla ilerlerken yanıma biraz çekimsiz bir çöpçü yanaşmıştı. Gözlerinin içindeki enerji ona yaklaşmamız için bir işaretti. Uzaktan bakarak bize ne yaptığımızı sordu. Kendisine burada bir bienal yapıldığını ve bu işin de bienal kapsamında gerçekleştiğini anlattım.

cezaevinden topladığı 2 resme bakmasını ve kendisi için mutluluğu ifade eden bir şeyi çizmesini istedim. Tam karşısına da onu, yokedici olanı. Resim çizme isteği daha ilkokul yıllarında baltalanan bir çok insan gibi ürkek davransa da, kendisini ifade edebilme fırsatı bulan herkes gibi seve seve bir şeyler çizdi. Mutluluk = para, mutsuzluk = yok para, onun kağıdında yazanlardı. Ondan aldığımız bu çizimi diğer çizimlerin yanına koyduktan sonra sergiyi gezebileceğini ve artık kendisinin de bu serginin bir parçası olduğunu söyledim.

Ertesi gün bir arkadaşıyla cezaevine geldiğini gördüm. Beraber diğer çalışmalarını izledik. Bu olaydan sonraki süreçte sanat anlayışım tamamıyla değişti diyebilirim. "Güncel" veya "çağdaş" sanatın bu kadar içinde olmak, o merak ettiğim süreci başkalarıyla paylaşmak benim için unutulmayacak bir deneyimdi. Bu sene bienalimiz ikinci yılında ve ben de yerel sanatçılar arasındayım. İlkine göre mekanlar sadece tarihi cezaevinden oluşmuyor. "Documenta" sergisi Tekel binasında, çocuk atölyelerinin çalışmaları ise eski Otel 117'de sergileniyor. Bunların dışında Emre Koyuncuoğlu'nun koordinatörlüğünde gerçekleşen tiyatro çalışmaları parkın hemen yanında halkla buluşuyor. Biz tabii yine cezaevindeyiz. Dizi çekimi yüzünden ancak çocuk bölümünü kullanabiliyoruz. Çocuk bölümünün girişinden merdivenleri çıkıp sola dönünce karşınıza siyah perdeli bir oda çıkıyor: "Orada dizi çalışması yapılmıyor, video- yerleştirme işim sergileniyor!" (Bu cümleyi sanırım bienal boyunca her gün söyledim.)

Aslına bakılırsa daha çok atölye çalışması ve program dahilinde gerçekleşen performanslar olduğu için bienalin coşkusu

sanat"ın çoğu zaman ancak izleyicisi olmayı başarabiliyordum. Böyle bir etkinlikte, özellikle ilkinde, Sinop'ta çalışıyor olmak, yıllardır merak ettiğim bir "şey"in içinde olmak demekti. Bienal'in ana mekanını cezaeviydi. Cezaevi sadece sergi mekanından öte bizim için bir kampüs görünümündeydi.

Okulda yaşadığım heyecanı bienalde çalışırken tatmaya başladım. Eserleri yerleştirirken, halkla bienali gezerken, ya da Nezaket Ekici'nin performansını izlerken hepimiz gördük ki bunun bir parçasıyız.

Asistanlık dönemimde Tamas Oszvald'ın bir el arabasıyla yaptığı nükleer atıklarla ilgili çalışması sayesinde halkın içine bu sefer işi yapan kişi olarak katıldım. Proje için özel olarak üretilen turuncu tişörtler giymiştik ve üzerlerinde "Ben burada fazlalığım" yazıyordu. Tamas'a "Bunu niye yapıyoruz?" diye sorduğumda bana "Nükleer atık bulunduğu bölge için fazlalıktır ve onu başka bir yere göndermek gerekir" diye cevap verdi. Biz de bu yüzden cezaevinin önünden aldığımız toprağı şehirde gezdirerek aldığımız noktanın hemen yanına bırakıyorduk. Bu toprağı taşıma

ilk başta pek de kafasına oturmayan bu yeni şeylerin onu korkutmasına izin vermeden yaptığımız işin gereği olarak Tamas'ın

geçtiği söyleniyor. Ancak bence bienalin coşkusunun kesilmesine en büyük neden cezaevinde gerçekleşen dizi çekimleri. Cezaevini ziyaret etmeye gelen insanlar, bizim bulunduğumuz çocuk bölümünü gezerken karşılarında video yerleştirmelerini veya Roland'ın poşetlerini görünce orada bulunan asistanlara dizinin çekimlerinin nasıl gittiğini soruyorlar. İlk sene bienali ve Sinopale'yi açıklayarak başlardık gelen sorulara cevap verirken. Bu sene önce "Dizi ekibinden değiliz", "Burada bir sergi var", "Burası yasak değil, gezebilirsiniz" demek durumunda kalıyoruz. Televizyon ya da kitle iletişim araçları aslına bakılırsa insanların algısı üzerinde çok güçlü bir etki bırakıyor.

Özellikle televizyon kanalları için çekilen

diziler ve oyuncuları çok büyük bir merak uyandırmakta. Algılanması basit ve izlenmesi kolay olan bu dizilerin dışında yer alan çağdaş -veya adına isterseniz güncel deyin- diğer etkinliklerin ilgi çekmesi ancak kültür seviyesi yüksek olan toplumlar için geçerli. Ancak bunun da tam tersi bazen olabiliyor. Mesela İtalya Kültür Bakanı Sandro Bolli bir açıklamasında "Çağdaş sanat eserlerinin yer aldığı bir sergiye gittiğimde, ben de herkes gibi anlamış gibi yapıyorum. Ama dürüst olmak gerekirse hiçbir şey anlamıyorum" demiş. Bu açıklamayı yapan Bakan'ın ülkesi çağdaş sanatı oluşturan ülkelerin başında geliyor. İşte bu noktada çok da tasalanmamız gerekiyor. Korkmadan bienali gezebilir ya da bunu paylaşabiliriz. Buna en güzel cevap Sinoplu bir gençten

geliyor. Hem de sanat eğitimi almamış, ama kendisi de bir sanatçı ya da daha çok zanaatçı ancak bu onun düşüncelerini ifade etmesinde durumu pek de değiştirmiyor. Kendisiyle Roland Stratman'ın düşünmekle ilgili hazırladığı projeyi gerçekleştirirken tanıştık. Elimizde olan kartlardan birini seçmesini ve çıkan soruya cevap vermesini istedik. Sorulardan biri "Son 24 saatte ne düşündünüz?" şeklindeydi. Verdiği cevaptan öte, bienale yaklaşımı bundan sonra yapacağım çalışmalar için bana en büyük enerji veren bir öge oldu. Biz onun çalıştığı dükkana girmiştik, kendisi orda gemi maketi yapıyordu. Bienalden geldiğimizi duyunca bize çok teşekkür etti. İyi ki burda olduğumuzu, bienalin düzenlenmesinin gerekliliğini, gençlerin çok savruk olduğunu ve zamanlarını boşa harcayacaklarına sanatla ilgilenmelerinin daha iyi olacağını söyledi. Hatta İstanbul Bienali'nden sonra Sinop'un bu anlamda öne çıktığını ve bunun Sinop'un geleceği için de ne kadar önemli bir gelişme olduğunu sözlerine ekledi. Bu da bizim Sinoplu gemi maketi yapan bir arkadaşımızın sözü. Bienali anlamaya çalışma konusunda çok da halkı suçlayamayız, bienal afişleri üzerine çok fazla soruyla ve tepkiyle karşılaştım. -Theşeylerinnewordersyenidüzeniofthings- Sinopale 2 afişi

Bienalin ikinci senesinde geride kalan bir kaç gözlemim bu: Üçüncüsünde ve dördüncüsünde "bienal" veya "sinopale nedir"den öte, bienalde yer alan çalışmaların içeriğinin yalı kahvesinde sabah sohbetlerinde konuşulacağı ve halkın bunu benimseyip kendisini de içinde bulacağı günler adına, "Sanattan anlamak ya da anlamamak, işte bütün mesele bu!" diyorum ●

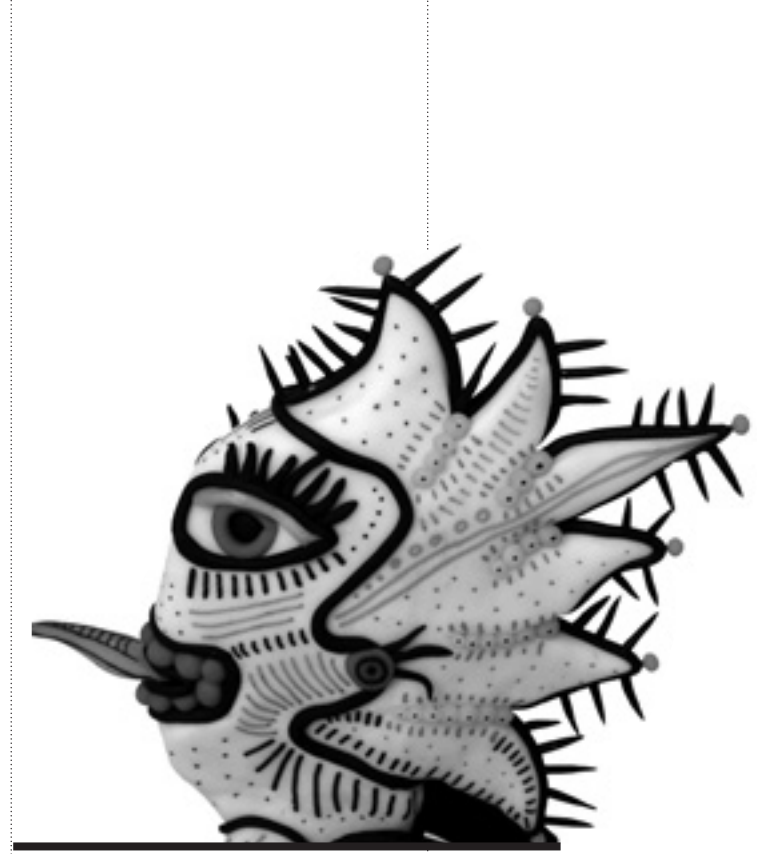

ARTCITIZENS' SHOP ÜLGEN KOTRA EVİ'NDE...

Tasarımcıların dükkancılık oyunu...

20 günlük tasarım dükkanı Sinop'ta açılıyor

Farklı disiplinlerden tasarımcılar Sinopale süresince 20 günlük dükkan açıyor. Tasarımcıların tasarım ve ötesine ilişkin kişisel önerilerini paylaşabilecekleri geçici alanlar yaratmayı amaçlayan artcitizens' shop geçtiğimiz yıl 11. Uluslararası İstanbul Bienali süresince 60 gün boyunca Karaköy'de açılmıştı. Haziran 2011'de de Venedik Bienali sırasında Venedik'te açılacak olan genç Türk tasarımcıların işlerinin uluslararası görünürlüğünü artırmayı amaçlıyor. Artcitzeris' shop Sinop'ta **13 Ağustos Cuma günü saat 18:00**'de Ülgen Kotra Evi'nde açılacak.

artcitizens
SHOP

DİLEDA SİPAHİ, BURCU DAYANIKLI

NEDEN SİNOP?

Röportaj: **Dileda Sipahi** ve **Burcu Dayanıklı** tarafından **T. Melih Görgün** ile yapıldı.

T. MELİH GÖRGÜN

Sinopale'nin kurucusu ve sanat yönetmeni, sanatçı, küratör, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde profesör. 1962 yılında Sinop'ta doğdu. İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.

? Neden Sinopale?

T. MELİH GÖRGÜN Sinop'ta yapacağımız çalışmanın özel bir çalışma olması gerekiyordu ve bunu çok uzun yıllardan beri düşünüyordum. Daha önce de müzenin güncel sanat sergisini açan kişiyim. Sinop'ta da yurtdışında gördüğümüz etkinliklerin olması gerektiğini düşündüm. Burada bir sürü katmanlar söz konusu ve bu nedenle Sinop'ta da bir bienal olabileceğini düşündüm. Sinop Bienali'ni yaparken bir özel isim olması gerekiyordu. Bu bir proje ve sürecin içerisinde kavram ve altında bir çok bölümler barındıracak. "Sinop" ve "bienale" kelimelerinin birleşiminden yeni bir kavram oluşturduk ve böylece Sinopale olarak kullanıldı.

? Sizin için Sinopale dışında Sinop'un özel bir anısı var mı? Çocukluğunuzdan küçük bir anı anlatır mısınız?

M.G. Sinopale dışında Sinop'un her tarafı anıyla dolu. Mesela hapishaneyle ilgili çok ilginç bir anım var. O zamanlarda çocuklar hapishanenin çevresine çok fazla yaklaşmazlardı. Ben ve bir arkadaşım -ki şu anda kızı Sinopale'de gönüllü olarak

çalışıyor- biz arkadaşım ile elele tutuşup cezaevine yürümüştük. Oradan da garaja doğru kaçmıştık. Bu da büyük bir şey hayatımızda bizim. Çünkü evden cezaevine oradan da garaja doğru kaçıyoruz. Hoş anılarımdan bir tanesi budur. Çok aramışlardı bizi eve döndüğümde çok kızmışlardı.

... Sizi bienalde en çok güldüren

M.G. Monali Meher'in yaptığı atölye çalışmasında iki katılımcının kafa kafaya çarpışması ve bunun filmde tespit edilip hapishaneye yerleştirmiş olduğumuz belgesel filmde izleniyor olması.

... En çok sevindiren

M.G. Bu sene bir çok gönüllü gencin Sinopale'de çalışmak için gelmeleri, istekle çalışıyor, sanat ve kültür açısından bir şeyler yapıyor, bir enerji hissediyor olmaları sevindiren bir durum oldu.

Bir de 90 tane küçük çocuğun Sinopale Çocuk kısmında büyük bir hevesle sabah 9'dan akşama kadar atölyeden çıkmak istememesi çok sevindirdi.

? Siz bienale dışardan bakan bir Sinoplu olsaydınız ne düşünürdünüz?

M.G. Sinop'ta tam olarak algılanamayan bir şey var. Bir yerlerde bazı etkinlikler oluyor ve merak ediliyor. Bunları anlamak için çaba gösterirdim. 250 tane afiş basıldı. Bunları dükkanlara asmak istedik. Asıldı. Bir-iki arkadaşımız da bununla ilgilendi. Binlerce program broşürü bastırdık. Onların hiçbirisi hiçbir yerde yok. Afişler asıldıktan sonra sökülüyor. Çünkü adam orada göstermek istediği malına engel olacağını düşünüyor. Ama algılayanlar da başından sonuna kadar bu afişleri asılı tutuyor. Onların sattıkları herhangi bir ürüne zarar vermeyecek. Bunların farkında olanlar daha farklı davranıyorlar.

? Bir alternatif performans önerisi verebilir misiniz?

M.G. Bizde bir ritüel var; 'helesa'. Ramazan'ın 15'inden sonra geceyarısı herkesin katılacağı bir etkinliktir. Dini demeyeyim ama bir törendir. Gemiciler zamanında Sinop sahiline çıkıyorlar, aç kalıyorlar. Ne yapalım diye düşünürlerken

bir tanesi bir filikamız var diyor. Teknecik yapıyorlar, bunu omuzlarına alıyorlar, şehir içerisinde dolaşıyorlar. Mani söylüyorlar ve bir şarkısı var; heyyamola! Çevredeki insanlardan kendi geçimlerini temin edecek yiyecek, para gibi yardımlar alıyorlar.

Bu o zamanlardan beri devam etmektedir ve başka bir yerde de yoktur. Açıkçası bunun Sinop için çok özel olduğunu düşünüyorum çünkü başka bir türlü bir hareketliliği getiriyor. Bu, başka şeylerde görünen birlikte olma durumuyla ilgili bir performans. Ben de bir helesa performansı yapmak isterdim. O da şu olurdu; herkese kağıtlar verirdim ve kağıttan gemiler yapmalarını, bunlarla bir zincir oluşturmalarını isterdim. Ve onlar birbirlerine bağlanacak, Sinop'un çevresinde koruma alanını tespit ederdim. Şu günlerde çevreyle ilgili müdahaleler var bu da halkın birlikte tepkisini ortaya koymasını sağlayacaktır ve bu iyi bir performans olacaktır.

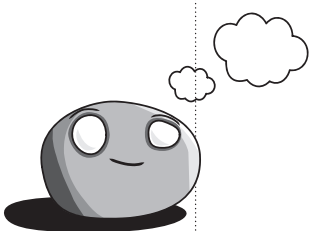
? Eğitimci yanınız bu projede hangi bağlamda kesiyor?

M.G. Burada bienal sadece gösteri amaçlı değil. Mutlaka eğitim yönünün de olması gerekiyor benim düşünceme göre. Dünyaya baktığımızda uluslararası bienallerde bu tarafın eksik olduğunu görüyorum. İzleyiciyi yetiştirmek gerekir, eğer yetiştirmezseniz potansiyelinizi kaybedersiniz. O yüzden de Sinop Bienali'nde mesela ilk defa bu sene yaptığımız Sinop Çocuk Atölyesi'ne 90 tane çocuk getirdik. Onlara eğitim verecek olan 10 sanat eğitimcisi vardı. Sinopale Çocuk'un içinde tiyatro, müzik ve görsel sanatlar da vardı. Tiyatro çalışmasını Sinoplu tiyatrocular gençler yazdılar yönettiler ve oynadılar.

? Bu enerjinizi neye borçlusunuz?

M.G. Tersane çeşmesinden içtiğiniz su size sağlıklı tutar. Tek giriş çıkışı olan bir şehirde yaşıyorum. Etrafı denizle çevrili. İçerisinde akrabalarım var, balıklar var, ormanlar var ve gidiyorsunuz dinleniyorsunuz. Buralardan gelen bir enerji beni sağlıklı kılıyor. Devamlı düşünüyorum ve o düşünceleri aynı zamanda hayata geçirmekle ilgili kaygılarım var ●

Bunları
Biliyor muydunuz?

BIENAL NEDİR?

Bienal, İtalyanca "her bir diğer yıl" anlamına gelen ve iki yılda bir düzenlenen etkinliklere verilen addır. Çoğunlukla kültürel veya sanatsal faaliyetler için kullanılan bir terimdir. En eski bienal 1895'ten beri düzenlenen Venedik Bienali'dir. Türkiye'de de 1987 yılından beri düzenlenen ve her iki senede bir tekrarlanan Uluslararası İstanbul Bienali bulunmaktadır. Bienaller yapıldıkları kentlere uluslararası düzeyde prestij kazandırmaları, ziyaretçi akışını artırmaları ve kentin kültür sanat alanında zenginliğini göstermeleri açısından önem taşır. (Kaynak: Vikipedi)

Sinopale bu yıl yine çocuk sanat atölyeleri ile başlıyor..

ÇOCUKLARINIZI SİNOPALE ÇOCUK SANAT ATÖLYELERİNE YAZDIRMAYI UNUTMAYIN!

Çocuklar için oyun oynamak, resim yapmak veya bir şeye şekil vermek iç içe geçmiş zevklerdir! İnsan, çocuk da olsa sanatsal anlamda bir şeyler yaratırken veya oyun oynarken kendini özgür hisseder... Her şeyin mümkün olduğu o hayali "ülkede" düşler kurmak... Aynı zamanda, algılanan gerçeklerin yansıtılması için özgürlük...

Biz yetişkinler, oyun oynamanın veya sanatsal anlamda bir şeyler yaratmanın çocuklarımızın kişiliklerinin gelişimi için ne denli önemli olduğunun farkına vardığımızda hep birlikte çok şey kazanmaya başlayacağız...

Bu yıl üçüncüsü gerçekleştirilen Sinopale'nin

ilk etkinliği yine Sinopale Çocuk. Sinopale Çocuk II sanat atölye çalışmaları 9 Ağustos 2010 Pazartesi günü başlıyor. 9 - 14 Ağustos arasında gerçekleştirilecek Sinopale Çocuk bu yıl da iki ayrı atölyeden oluşacak. Birincisi, İsveçli sanat eğitmeni Sonja Böhlander Tanrısever liderliğinde gerçekleştirilecek olan İsveç Gotland Çocuk Sanat Eğitimi Metodu'yla yapılan ve İsveç Başkonsolosluğu tarafından desteklenen Plastik Sanat Atölyesi. Diğeriyse Renan Koen liderliğinde gerçekleştirilen İçimdeki Dev Senfonisi II, Müzikal Terapi Atölyesi.

Kayıtlar **8 Ağustos'a kadar** Bilim Sanat Merkezi'nde alınacak. Katılım ücretsizdir. Katılımcı sayısı sınırlıdır, çocuklarınızı yazdırmakta acele edin!

Kayıt: Murat Özgen

Sinop Bilim Sanat Merkezi

T: 0 368 261 86 01 **M:** 0 505 804 15 00

SİNOPALE ÇOCUK 2008 KATILIMCI BELGELERİNİZİ ALMAYI UNUTMAYIN!

Belgeler için: Murat Özgen

Sinop Bilim Sanat Merkezi

T: 0 368 261 86 01 **M:** 0 505 804 15 00

BİRİNCİ SİNOPALE ÇOCUK ÜZERİNE SÖZLER, YORUMLAR...

"Hepimizi duygulandıran ve düşündüren mesajlarıyla Sinopale çocuklarının da katılımları ne kadar özel olmuştur. Kim bilir, belki bazen onlara biraz zor geliyordu istenilen temaları işlemeye çalışmak. Oysa dürüstlük ve içtenlikle işlenilen temayı ifade etmek için kollarını sıvayıp epeyce yol aldılar ve sonuçlar sanırım beklenenlerin çok ötesine geçti."

Sonja Tanrısever, Sinopale Çocuk Atölyesi Lideri

"Koskoca 6 gün göz açık kapayana kadar geçti. 6 gün boyunca tüm öğretmenler bize sanatı öğretti. Hiçbir şeyden kaçınmadı. Sergiye gelince bence çok güzeldi. Her türlü şeyleri sunmuşlar. Hepinize çok teşekkürler. Bu geçirdiğim bir haftayı asla unutmuyacağım."

Ahmet Gezici, Sinopale Çocuk Atölyesi Katılımcısı

"Var olmak ancak bu kadar güzel ifade edilirdi. Cezaevinin enerjisi değişti. Sevgiyle acı yer değiştirdi çok şükür!"

Ayşe Şakar, bir sergi izleyicisi

YARATICILIK ATÖLYESİ
SONJA TANRISEVER

08 Ağustos Pazar

10:00 - 17:00

09 Ağustos P.tesi

10:00 - 17:00

10 Ağustos Salı

10:00 - 17:00

11 Ağustos Çarş.

10:00 - 17:00

12 Ağustos Perş.

10:00 - 17:00

13 Ağustos Cuma

10:00 - 17:00

**BİRİNCİ SİNOPALE ÇOCUK ÜZERİNE
SÖZLER, YORUMLAR...** (Devam)

"Ben sizin gibi güzel resim yapamıyorum, resimlerinizi çok değişik buldum. Serginiz çok güzel."

Şimal İç, küçük bir ziyaretçi

"Çok güzel. Biz de buradaydık. Bu yüzden başarılı ve hayalgücü dolu."
Simay , Sinopale Çocuk Atölyesi Katılımcısı

"Kafamdaki birçok soru çözüldü. Duygu ve düşüncelerin nasıl sanat-sal ürünlere dönüştüğünü ve en önemlisi çocuklarla nasıl iletişim kurulabildiğinin bazı ayrıntılarını da çözme olanağına kavuştum."

Gülten Çamca, Sanat Öğretmeni, Sinopale Çocuk Sanat Eğitimcileri Atölyesi Katılımcısı

"Bir hafta boyunca çalıştık, her gün geldik ve emeğimizin karşılığını aldık."
Yekta Eren Açar, Sinopale Çocuk Atölyesi Katılımcısı

"Her çocuğun içinde bir deha saklı olduğuna içtenlikle inanıyorum. Çocukların yeteneklerini keşfetme şansına sahip olmaları ve o yeteneği başkalarına da yansıtmalarının ne kadar önemli olduğu gözler önüne serildi. Bilim ve Sanat Merkezi'nde öğrencilerimle beraber atölyemizi yeniden düzenledik. Etkilendikleri yüzlerinden belliydi. Daha özgür, daha kendilerine ait olmasını istiyorlardı çünkü."

Murat Özgen, Görsel Sanat Danışmanı, Bilim ve Sanat Merkezi, Sinopale Çocuk Sanat Eğitimcileri Atölyesi Katılımcısı

"Bu çocuklar büyüyecek, bu çocuklar yönetecek, bu çocuklar var edecek... Umarım bütün çocukların Sinopale gibi bir şansı olur... Teşekkürler, her şey için..."

Cankız Onur Kum, bir sergi izleyicisi

"Yeni tekniklerle tanışma olanağı buldum. Daha da önemlisi, bilgilerimizi, deneyimlerimizi küçük öğrencilerle nasıl paylaşmamız gerektiği konusunda önemli bilgiler edindim. Çocuk resmi özel beceri gerektiren hassas bir iştir. Çok da zordur. Bu konudaki bazı noksanlarımın giderildiği kanısındayım. Bana çok şey kattı. Çok şeyler öğrendim. Mutlu oldum. Zevkli anlar yaşadık."

Yusuf Çamca, Sanatçı, Sanat Öğretmeni, Sinopale Çocuk Sanat Eğitimcileri Atölyesi Katılımcısı

"Bütün dünya bienallerinin kesinlikle birer çocuk ayağı olmalı çünkü bienallerde bir çeşit kent kültürü oluşturuluyor. Bu kültürü daha uzun soluklu hale getirmek için böyle festivallere çocuklarla yapılan atölyeleri de eklemekte fayda var. Yukarıda bahsettiğim üç mekanda da üretilen işler özgürlük ve çocuksallıkla ifade edildi. Çocuklarla çalışmak her zaman için bir oyun alanıydı. Biz yetişkinlerin rehberliğinde en saf dilleriyle her şey samimi ve yaratıcı bir biçimde ortaya çıktı. Çünkü çocuk oynadığı çamuru şekillendirir. Belki bir figür, belki bir koltuk, belki de bir sepet yapar. Ve yaptıklarıyla kendi evini kurar. Kendi evinin eşyalarını değiştirir, düzenleme yapar; sıradanlığı ortadan kaldırır. Yetişkinlere göre onu bozmuştur. Oysa ki çocuk alışılmışın dışına çıkar. Simetriyi bozar. Biz onları anlayamayız. Çocuk deriz ve yine yapacağını yapmıştır o. Kumaşla oynar. Parça parça, renk renk, doku doku kumaşları birleştirir. Bebeğine elbise diker, ayakkabı yapar; bunlarla da ihtiyaçlarını karşılar. Ürettiğine müdahale edememiştir daha. Bazen deli deriz, bazen dahi çünkü çocuktur onlar. Yeniden keşfetme duygusunu bütün izleyicilere göstermiş olurlar."

Fırat Bingöl, Sinopale Çocuk Atölyesi Eğitimcisi

"Lütfen isterseniz duvarları da boyayın, çocuklara boyatın; hatta isterse çocuklar duvarları kırabilirler de, biz nasılsa kıracağız." Özgürce çalışacağımız, mümkün olduğu kadar etraf kirlenecek korkusu duymadan çalışacağımız bir yer bulmayı umut ediyorduk da bu açık çek, beklentilerimizin de ötesindeydi. Ailenin tamamını görünce zaten her şey daha net olacaktı; iş adamı olduğunu duyduğumuz Osman Bey ve anne Büke Hanımı ellerine birer fırça almış dış kapıyı keyiflerince boyuyor görünce tamam, o zaman tam oturdu."

Esin Tanrısever, Sinopale Çocuk Atölyesi Eğitimcisi

RENAN KOEN, İÇİMDEKİ DEV SENFONİ 2

Her şey anne karnında kalp atışlarının farkına varmayla, dinlemeyle başlar... o güvenle kendi ritimimizi oluştururuz zamanla... ve iki kalp aynı bedende birden atmaya başlar... "uyum"u ilk orada deneyimleriz, dışarıyla olan bağlantımızı ilk böyle şekillendirip, ilişkilendiririz. Büyüdüğümüzde kendi gerçeğimize bağlı kalmak ancak bu ilişkiyi hatırlamakla mümkün olur. Kendimize olan inancımızı ve özgüvenimizi içimizdeki ritmin gücünden alır ve yine ifade etme gücümüz, içimizdeki ritmi duymaya devam ettiğimiz müddetçe tamdır. Asıl farkındalık ve diğer kişileri duyabilmeye başlamak yine kendimizden başlar, iç dünyamızla dış dünyayı dengeleyen yine iç ritmimiz, melodimizdir. Önce müziği dinleyip sonra duyumsayarak içe doğru bir yolculuğa çıkacağız. Bu yolculukta kimi zaman kalem-kağıt, boyalar, kimi zaman dans ve yapacağımız "içimizdeki senfoninin" derininden gelen bestelerimiz eşlik edecek bize. Sonra, tek başlayan senfoniler giderek uyumu yakalayarak birlikte ve dev bir senfoni oluşturacak zamanla.

İÇİMDEKİ DEV SENFONİ ATÖLYESİ 2 RENAN KOEN

09 Ağustos P.tesi	11 Ağustos Çarş.	13 Ağustos Cuma	15 Ağustos Pazar
11:00 - 12:30	11:00 - 12:30	11:00 - 12:30	11:00 - 12:30
14:00 - 15:30	14:00 - 15:30	14:00 - 15:30	14:00 - 15:30
16:00 - 17:30	16:00 - 17:30	16:00 - 17:30	16:00 - 17:30
10 Ağustos Salı	12 Ağustos Perş.	14 Ağustos C.tesi	
11:00 - 12:30	11:00 - 12:30	11:00 - 12:30	
14:00 - 15:30	14:00 - 15:30	14:00 - 15:30	
16:00 - 17:30	16:00 - 17:30	16:00 - 17:30	

BIENAL MEKANI OLARAK CEZAEVİ

(Bu yazı Sinopale 2 kapsamında 2008 yılında yayınlanan Sinopsis'ten alınmıştır.)

Bugünlerde neredeyse tüm Türkiye tanıyor Sinop Cezaevi'ni. Hatta diyebiliriz ki artık turlar Sinop'a değil, Sinop Cezaevi'ne yapılıyor. Türkiye'nin ve dünyanın dört bir yanından insanlar geziyor ve cezaevini kendi içlerinde yaşıyorlar. Kimi şaşkınlığını gizleyemiyor ve burada bir insanın nasıl hayatta kalabildiğine şaşıyor, kimisi hücrelere giremiyor bile; rüyalarına girer korkusuyla, kimisi de ısrarla darağacını ya da işkence odalarını görmek istiyor.

İkinci Sinop Bienali'nde sergi ve performanslar Sinop'un çeşitli köşelerinde yer almış olsa da, asıl sergi mekanı olarak bilindiği üzere eski cezaevi kullanıldı. Uzunca bir zamandır zaten harabe şeklinde olan binaların çirkin silüeti pek de göze hitap etmezken, eski paslı parmaklıklarda asılı duran afişler, yamalı bohça gibi boyaları dökülmüş duvarların üstünde asılı fotoğraflar ve keyifli bir grup gönüllü bienal çalışanıyla ortalık şenlendi.

Bienal gibi bir etkinliğin Sinop'ta yapılıyor oluşu hem Sinop halkında hem de Sinop'a gelen ziyaretçilerde şok etkisi yapadursun, sergi mekanı olarak cezaevinin seçilmiş olması da aynı oranda garip sanırım. Aslında yukardaki "garip" kelimesinin yerini hiçbir kelime karşılamıyor, hem güzel hem kötü, hem kolay hem de zor, hem estetik hem de çirkin, ayrıca çok da ironik. Cezaevinin müze olarak kullanılıyorken sanata ev sahipliği yapması müthiş bir şey, fakat diğer yandan izleyiciye bir şeyler düşündürmüyor mu?

Bienale katılan Hollandalı sanatçı Marielle Videler ile yaptığımız sohbette, cezaevinin 1997'de kapatılıp akabinde müzeye dönüştürüldüğünü söylediğimde afallamış ve bu yakın tarihe kadar buranın kullanımda olmasına çok şaşırmıştı. Şaşkınlığın etkisiyle olsa gerek şuna benzer bir soruyla karşılaşmıştım: "Buradaki gibi bir ceza-

evinin olduğu bir yerde yaşamak nasıl bir şey?" Bu garip soru karşısında ben de ilk önce afallamış fakat daha sonra ne demek istediğini anlamıştım. Bir Sinoplu olarak, Sinop Cezaevi'ni gezinceye kadar Sinop'ta bir cezaevinin varlığını hissetmiyordum. Yani müzeye çevrilinceye kadar, Sinop

haklı olarak. Aramızdan birçok kişiyle yaptığı sohbette Sinop'ta böyle bir şeyin pek yaşanmadığını öğrenmişti. İlginç olan şu ki, bitki değişimine katılan neredeyse her bitki sahibi çiçeklerinin çalınıyor olmasından yakınıyordu. Sanatçının böylesi bir cezaevinin olduğu şehirde kriminal vakanın ya da

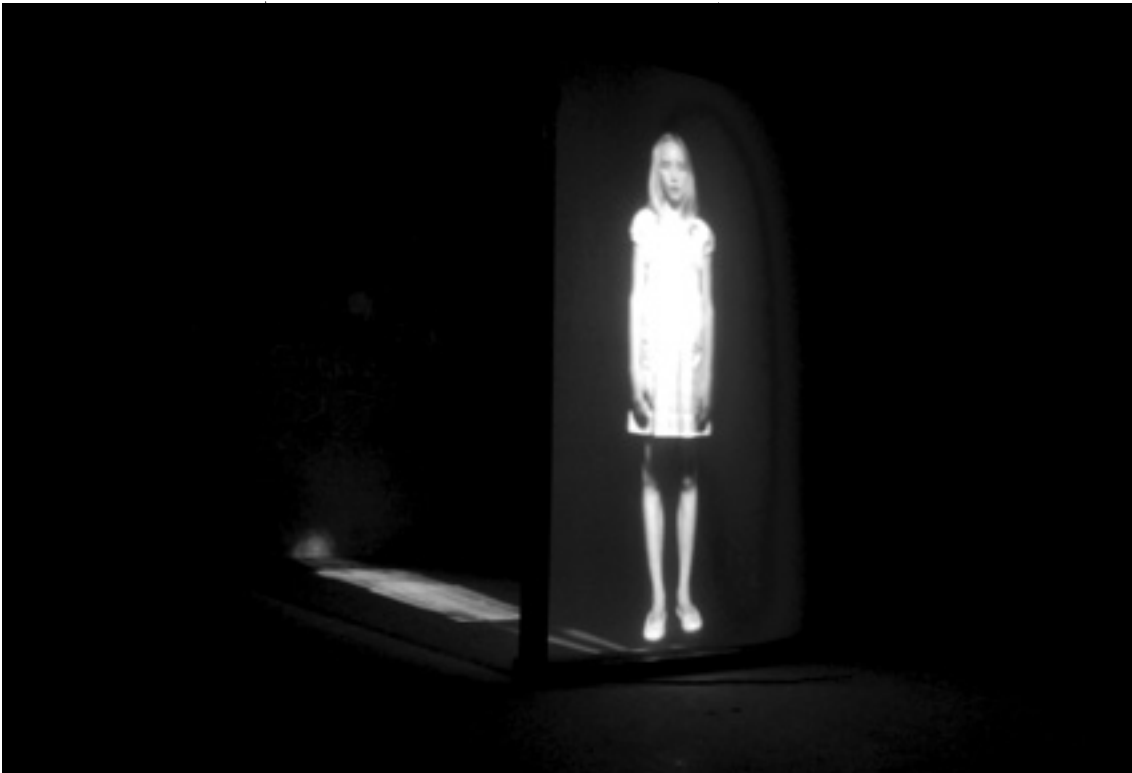
Tarihi Sinop Hapishansı

Cezaevi bizler için eski sur duvarlarında askerlerin nöbet tuttuğu bir yerden ibaretti. İçerdeki utancı, acıyı, pişmanlığı ya da (belki de) işkenceyi hiçbirimiz hissedemiyorduk. Eski Sinop surlarının dört bir tarafını sardığı mekanın içinden denizin görünmediğini, bu yüzden aramızdan bazılarının (!) denizi görmek için yüzünü yukarı çevirdiğini duymuştuk şarkılardan. Gördüğümüz tüm imgeler göze fazla rutin geliyordu. Bilmediği bir yerdeki her insan gibi, bir şeyleri çalınır diye çantasını da var gücüyle kolluyordu

hırsızlık vakasının yaşanmıyor olup ortada çiçek hırsızlarının kol gezdiği gerçeğini öğrenmesi hem onu hem de bizi şaşırtıyor.

Bienalin ilgi çeken işlerinden biri, Avusturyalı sanatçı çift Johannes Hofmann ve Johanna Reiner'in inşa ettikleri "Troya Kayığı" ile adeta kahramanlıklar çağına geri dönüyoruz. Meşhur İlyada destanında Homeros'un bize aktardığı kadarıyla zekasıyla ön plana çıkan Odysseus'un sivri bir fikirle mevcut gemilerinden elde ettikleri "Truva Atı" sayesinde Akhalar Truvalılar'ı bozguna uğratmıştı, bu hikayeyi bilmeyenimiz yoktur. Fakat Sinop'ta yapılan şey de yeni bir cin fikirlilik edip, adeta Truva atını bozarak yeniden bir kayık elde ettikten sonra bir gece vakti Sinop Cezaevi'ne sokup kaleyi sanatla içten fethediş güzelliğini yaşattı. Ziyaretçilerin, bu kayığı mahkumların yapmış olduğunu düşündürecek kadar cezaevi ile bütünleştirmiş olması da aynı bir çelişkiydi.

Bir zamanlar düşünce suçlarının da cezaevinde sıkça konuk edildiği düşünülecek olursa, düşünenin bile suç olduğu mekan da bienalle birlikte büyük bir ironi yaşıyor. Alman sanatçı Roland Stratmann'ın ortaya koyduğu eserde naylon poşetler üzerinde atmış farklı dilde "düşünce" yazıyor ve bu düşünceler ipler üzerinde sergilenerek, her ne kadar tutsak gibi görünse de özgürce uçuşuyorlardı. Ayrıca yine aynı sanatçının bir koğuştaki ziyaretçilere düşünce temelli yedi farklı sorusunun cevabını naylon poşetler

üzerine yazmasını istediği çalışmasıyla da, düşüncesini özgürce ifade edemeyen insanların tutsak olduğu bir yerde, düşüncelerin yazılı hale getirilip mekanın pencerelerine asılarak özgürce salınmaları sağlandı. Ziyaretçilerin genelde yorumlarının cezaevinin ne kadar kötü bir yer olduğuyla ilgili olması da ilginç bir çıkarım.

Diğer bir ironi örneği de Hollandalı sanatçı Rob Sweere eşliğinde cezaevinin avlusundan gökyüzüne otuz dakika boyunca bakarken ortaya çıkıyordu. Bir zamanlar Sinop Cezaevi'nde yatan edebiyatçı Sabahattin Ali'nin dizeleri aklımdan çıkmıyordu otuz dakika boyunca: "Görmek istersen denizi, yukarıya çevir yüzü. Deniz gibidir gökyüzü, aldırma gönül...aldırma..." Sanatçı, dünyanın dört bir köşesinde farklı kesimlerle yaptığı bu projenin her kesimde farklı algılandığını ve farklı sonuçlar ortaya çıktığını belirtmişti. Sinop'takinin, yirmi altıncı olduğu projede uyuyan kişi sayısının en çok

bizimki olduğunu öğrenmiştik. Bir zamanlar huzurun pek de uğramadığı cezaevi avlusu şimdilerde ne kadar da huzurluydu.

Çocuk islahevinde bir koğuşta, içeriği yaşına pek de uygun olmayan bir şarkıyı, on yaşındaki bir kız çocuğunun söylediği görüntüden oluşan eser, bir zamanlar çocukların doldurduğu mekanda sergileniyor. Dejan Kaludjerovic'in sunduğu videodaki gibi, islahevindeki çocuklar da kendilerinden büyük olan yaş ortalamasıyla felek tarafından yargılanıyor ve kendi yaşlarından daha büyük bir yük omuzlarına yüklü şekilde yaşıyorlardı.

Her kimde her ne etkiyi yaparsa yapsın cezaevinde bazı gerçekler mevcut. Görmek isteyenler için hala bazı anılar cezaevinde yaşıyor. Koğuşların birinde, bir zamanlar ranzanın üst katında kalan Sinop'un misafirlerinden birinin elbise askısı olarak kullandığı çiviler çakılmış tahtayı hala

duvarda görebilirsiniz, ya da müşahede hücrelerinde, yırtılıp ucuca eklenmiş çarşaflardan oluşan ve muhtemelen çamaşır asmak için kullanılan iplere rastlayabilirsiniz. Fakat aynı müşahede hücrelerinin duvarlarındaki, muhtemelen gazete kağıtlarını duvara yapıştırmak için yapıştırıcı olarak kullanılan sabun kalıntılarını görmek için ne kadar vaktiniz var bilemiyorum. Zira bir zamanlar duvarlarında yine mahkumlar ya da cezaevi yönetimi tarafından yazılmış yazıların üzerine ilk önce memleketim insanının ilan-ı aşkları yer alırken hemen ardından da prodüksüyon ekibinin uygun gördüğü yeni bir düzenlemeyle kalınca bir kat boya atıldı.

Cezaevinden aklıma takılan sorular peşpeşe yığılıyor üst üste, islahevinin giriş basamaklarından bir taraftaki niçin daha fazla aşınmıştı, mantık olarak ön tarafının daha fazla aşınması gerekmez miydi? Aşağı avludaki dut ağacı mı daha eskiydi, yoksa orta avludaki incir ağacı mı? Cezaevinde mahkumların ağaca çıkmasının da yasak olduğu düşünülecek olursa, dut ağaçları bu yüzden mi boyunlarını bükmüşlerdi? Surların içindeki nice devasa devşirme mimari parçalar acaba hangi dönemden kalmaydı ya da hangi yapıya aitti? Cezaevi duvarları arasında kimler kimbilir ne umutlarını gömmüşlerdi... Tüm bu soruların cevapları cezaevinde gizli, taşın dilinden anlayan, bakmayı değil görmeyi bilen, hissedeni her kişinin bir cevap bulacağı aşikardır.

Bakalım bundan sonraki bienalde hangi sergi ya da performanslar ile cezaevi arasındaki bağlantılar akıllara gelecek, hangi sorular takılacak kafalara...

Yaşasın Sinopalem...●

Başarı Psikolojisi Semineri

16 Ağustos 2010 Pazartesi

Saat: 10.00 – 17.00

Halk Eğitim Merkezi

Hedeflediğimiz kazanç, huzurlu aile yaşantısı, başarılı eğitim hayatı, kariyer, yaşam kalitemizi arttırmak ve yaşadığımızın kentin gelişimi için nelere ihtiyacımız var?

Başarı psikolojisi eğitimleri, bireyin düşünce ve iletişimini hedefine yönelik programlayabilmesi için dizayn edilmiştir. Başarı, hedeflerimize ulaşabilme potansiyelimizdir.

Başarı Psikolojisi eğitimleri, hedeflerimizi belirlemenin yöntemlerini ortaya koyar ve hedefimize ulaşmak için stratejik düşünme yetimizi geliştirmeyi amaçlar.

Konular:

1. Pozitif Yaşam Becerileri:

Farkındalık ve pozitif düşünce ve davranışın tanımı.

2. Hedef ve Hedef Belirleme Stratejileri:

Doğru hedef belirlemenin yöntemleri.

3. Başarı ve Başarı stratejileri:

Başarının tanımlaması ve belirlenen hedefe ulaşabilme yöntemleri.

4. Başarının Aşamaları:

Hedefe giden yolda karşılaşılabilecek engeller ve bu engelleri aşabilme yöntemleri.

5. İletişim Becerileri:

İletişim nedir? Yaşam standardımızı yükseltmek, etkili ve hedefe yönelik iletişim kurmanın yöntemleri.

6. İnsan Tanıma Sanatı:

Etkili iletişim kurabilmek için çevremizdeki insanları tanıma yöntemleri.

Eğitimciler

Hicran Akkaya
Merve İpek
Elif Kuli
Mahir Namur
Hicran Özalp
Senay Yaprak

Bilgi ve Kayıt:

elif.kuli@europist.net
T: 0532 291 00 07

Katılım Ücreti: 5 TL

SİNOPALE 2, ÇOCUK ATÖLYELERİNDEN...

Sinopale Programı

4 Ağustos Çarşamba

10:00 Sinopale Çocuk Sanat Eğitimcileri Atölyesi Başlıyor | Bilim-Sanat Merkezi

9 Ağustos Pazartesi

10:00 Sinopale Çocuk Atölyeleri Başlıyor | Bilim-Sanat Merkezi

12 Ağustos Perşembe

10:00 Çay-Simit Çağdaş Sanat Sohbetleri, Branco Francesci | Pervane Medresesi

13 Ağustos Cuma

18:00 Artcitizens' Shop "20 Günlük Tasarım Dükkanı" Açılışı

21:00 Çağdaş Sanat Üzerine... Beral Madra

14 Ağustos Pazar

18:00 Sinopale Çağdaş Sanat Sergisi Açılışı | Tarihi Cezaevi

18:30 Sinopale Çocuk Sergi Açılışı

15 Ağustos Pazar

10:00 Sinopale Çağdaş Sanat Sergisi Açılışı 2 | Halk Kütüphanesi

13:00 Sinopale Forum: "Sanat ve Kent Bağlamında Sivil Toplumun Erişim, Katılım ve Yükümlülüğü"

16 Ağustos Pazartesi

10:00 Hülya Karakaş Tiyatro Projesi Başlıyor

10:00 Başarı Psikolojisi Semineri | Halk Eğitim Merkezi

17 Ağustos Salı

10:00 Hande Sağlam Atölyesi "Sesler"

21:30 Yıldızların Altında Film

23:00 Ziya Azazi Performans: "Ember"

18 Ağustos Çarşamba

10:00 Ziya Azazi Workshop I

19 Ağustos Perşembe

10:00 Ziya Azazi Workshop I

21 Ağustos Cumartesi

21:30 Hülya Karakaş Tiyatro Gösterisi

22 Ağustos Pazar

21:30 Mali Weil Tiyatro Gösterisi

Güncel program ve değişiklikleri www.sinopale.org adresinden takip edebilirsiniz.

SİNOPALE 3'Ü DESTEKLEYENLER T.C BAŞBAKANLIK TANITMA FONU, T.C KÜLTÜR TURİZM BAKANLIĞI, T.C SİNOP VALİLİĞİ, SİNOP BELEDİYESİ, AZMİ HAMZAOĞLU,İSVEÇ BAŞKONSOLOSLUĞU, HOLLANDA KRALLİYETİ İSTANBUL BAŞKONSOLOSLUĞU, YUNANİSTAN BAŞKONSOLOSLUĞU, AVUSTURYA KÜLTÜR OFİSİ, THY, BM ÇAĞDAŞ SANAT MERKEZİ, SİNOP TİCARET VE SANAYİ ODASI, CHAMELEON, NUOVA ICONA, SİNOP, ARKEOLOJİ MÜZESİ, SİNOP KENT KONSEYİ GENÇLİK MECLİSİ, PERFETTI, VAN MELLE, MASA PROJESİ, SİNOP GENÇ İŞADAMLARI DERNEĞİ, FINAL DERGİSİ DERSANESİ, DELPHİ, ATILIM, ANTIK OTEL, OTEL DİYOJEN, KUMSAL OTEL, AYIŞIĞI APART OTEL, ONURLAR KOLLEKTİF, ONURLAR MARİN, KIYI CAFE BAR, GARDEN GLASS, PARAGRAF BASIM SANAYİ A.Ş, YILMAZER MOBİLYA, HABER ATÖLYESİ, STEP BEYOND, SEÇKİN TİCARET

SİNOPSİS YAYIN EKİBİ

Kordinatör: **Mahir Namur**Editör: **Emel Abora**Co-Editör: **Funda Oruç**Tasarım Konsepti: **Umut Südüak**Grafik Tasarım: **Duygu Aksoy**Grafik Uygulama: **M. Aytek Yıldırım**Foto Muhabirleri: **Catrina Maciver,****İlay Ghanbari, İpek Hamzaoglu**

SİNOPALE

europist
istanbul
www.europist.netAVRUPA
EUROPEAN
KÜLTÜR
CULTURAL
DERNEĞİ
ASSOCIATIONinformal
görgün
network

Avrupa Kültür Derneği

Sinopale Organizasyon

Fenerli Ahmet Sk. Fener Ap. N: 12/1

Feneryolu Kadıköy 34724 İstanbul, TR

T: + 90 216 338 333 26 - 338 26 50

F: + 90 216 338 37 06

www.europist.net

www.sinopale.org

akd@europist.net

Informal Gorgun Network

İncedayı Mh. Görgün Ap. N: 11/1

57000 Sinop, TR

T: + 90 368 261 83 75

Basım Yeri: **Şimal Ajans****Matbaacılık, Sinop**

T: + 90 368 260 59 59

SİNOPSİS DESTEKÇİLERİ

AZMİ HAMZAOĞLU

